

מסכת אהלוֹת

פרק יד

א. הִזֵּן מַבְיא אֶת הַטְמָאָה כֹּל שֶׁהוּא. הַגּוֹרָה וְהַגְּבָלִית, בְּפֹתַח טֶפֶח. אֵיזָהוּ הִזֵּן, שְׁפִנְיוּ לְמֶתֶה. וְהַגּוֹרָה, שְׁפִנְיָה לְמֶעָלה. וּבְפָה אָמְרוּ הִזֵּן מַבְיא אֶת הַטְמָאָה כֹּל שֶׁהוּא, בְּזֵיז שֶׁהוּא גְבוֹה מִן הַפְּתַח שֶׁלְשָׁה גְּדוּכִין, שֶׁהֵם שְׁנִים עֲשֶׂר טֶפֶח. יְתִיר מִקְאָן, מַבְיא אֶת הַטְמָאָה בְּפֹתַח טֶפֶח. הַעֲטָרוֹת וְהַפְּתַוחִים מַבְיאִין אֶת הַטְמָאָה בְּפֹתַח טֶפֶח:

ב. זִיז שְׁעַל גְּבִי הַפְּתַח, מַבְיא אֶת הַטְמָאָה בְּפֹתַח טֶפֶח. שְׁעַל גְּבִי הַחַלּוֹן, רֻום אַצְבָּעִים, שְׁעַל גְּבִי מְלָא מִקְדָּח, כֹּל שֶׁהוּא. רַבִּי יוֹסֵי אָוּמֵר, מְלָאו:

ג. קָנָה שְׁעַל גְּבִי הַפְּתַח, אֲפָלוּ גְבוֹה מֵאָה אַמָּה, מַבְיא אֶת הַטְמָאָה כֹּל שֶׁהוּא, דָבָרִי רַבִּי יְהוֹשָׁעַ. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוֹרִי אָוּמֵר, אֶל יְחִימָר זֶה מִן הִזֵּן:

ד. זיז ששהוא סובב את כל הבית ואוכל בפתח שלישי אצבעות, טמאה בבית, כלים שתחפיו טמאים. טמאה תחפיו, רבי אליעזר מטמא את הבית, ורבי יהושע מטהר. וכן בחרש שהיא מקפת אסדה:

ה. שני זיזין זה על גבי זה וייש בהן פותח טפח וביניהן פותח טפח, טמאה תחפיהם, תחפיהם טמא. ביןיהם, ביןיהם טמא. על גביהם, כגדו עד לركיע טמא. היה העליון עוזף על התחתון פותח טפח, טמאה תחפיהם או ביןיהם, תחפיהם וביניהם טמא. על גביהם, כגדו עד לركיע טמא. היה העליון עוזף על התחתון פחות מטפח, טמאה תחפיהם, תחפיהם וביניהם טמא. ביןיהם או מתחת המותר, רבי אליעזר אומר, תחפיהם וביניהם טמא. רבי יהושע אומר, ביןיהם ומהת המותר, טמא, ותחפיהם, טהור:

ו. יש בהן פותח טפח ואיין ביןיהם פותח טפח, טמאה תחפיהם, תחפיהם טמא. ביןיהם או על גביהם, כגדו עד לركיע טמא:

ז. אין בהן פותח טפח, בין שיש ביןיהם פותח טפח בין שאין ביןיהם פותח טפח, טמאה תחפיהם, ביןיהם או על גביהם, טמאה בוקעת ועולה, בוקעת ויורדת. וכן שתי ירידות שהן גבוהות מן הארץ פותח טפח:

